

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A ante J

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Antiqui enim agonias ab agendo hostias vocabant. Rursus agonia accipitur pro timore et sollicitudine que mentem vegat: ut in euangelio. Et factus in agonia prolixius orabat.

Agonius dicebat deus qui consideret rebus gerendis. Et agonius dies erat quo rex agonia hostiam imolabat. Et agonius molestia inferens dicitur.

Agonima atis. certamen: ut de diuo Anastasio legitur. Sua agonissima gratanter suscepit. Proprie tamen palma seu premium agonissima dicitur.

Agonista: qui in agone contendit. Græce ἀγωνιστής dicitur certator/pugil.

Agonisticus a. um. certatorius: quod ad agone pertinet. Aug. in psal. interpretari one. Agonistica ista vana et ludicra non debet affectare christianus.

Agonotheta penul. cor. munerari: quasi agonis disposito: seu prefecto: qui premium certatibus in quolibet ludorum genere proponit: qualis Menas apud Virgilium. L'oponit enim sic: ἀγωνοποιός: certamen: et τειθεύει: θεύειος: positus disposito. Aug. Non audis athleta domini ab agonotheta petere adiutorium pugne. Hiero. Iste agonotheta non propterea nos pugnare voluit: ut nos possit benedicere.

Agonico penul. pduc. neu. et Agonicoz depo. significat dimico/contendo. Hiero. in eccle. Agonizare pro aia tua iusticia. L'yprian' ad Woylen. Dis qui agomigatur in omnibus continentis est.

Agoranomus penultima correpta: apud Plautum edile significat: qui in Cap. ait. Euge edictioes edicticias hic quide habet mirūdas adeo est nisi hunc fecerit si bi eotū agoranomū. Dicitur agoranomus a foro rerū venalium cui regulā prescribit: sed si græca lingua audire volum' aliud significat: quoniam ἀγορά και ἀγορεύω το φθεύω λέει και αγο του πελειρ πο μασ: quasi qui forū ius haberet.

Agoreus: a nostris nundinarius vilia emens: ab agorago emo. Hora. Daume defende dec' camene L' emis agorez. Agoza em forū venalium dicitur: quod etiā p concione: p precio rei: p re vendita: et p foro iudiciali quib' ponitur.

Agrophus pe. cor. latine non scriptus dicitur. Agryni siue agryntesides: dicitur sunt populi ab urbe agryno siue augurio.

A ante B

Ahenus na. num. idem quod greus. Virgilius. Et luce cozuscus abena.

A ante Z

Aio is. it. aiebā bas. bat. Ai aisti aitarimus aistis. Aug. Bos adiacentes in malo aistis. Plaut' in Aul. De vnice vni er omnibus atqz illā amare aiebas. Menius. Acl ai vel nega. L'ice. de si. bo. Quasi ego id curē qz ille aiat aut neget.

Aius deus a Romanis dicitur est ab eo qz aiebat. Mā olim Rome audita vox est silētio noctis clarior: humana voce: que iuberet magistratibus nunciari gallos aduentare: et vt puerent ne Roma a gallis caperetur: et eo dicitur est deus Aius. i. loquens: sicut docet L'ice. lib. ij. de diui.

A ante L

Ala: qua aues volant. A cuius similitudine ala etiā dicitur locus ille cōcauus subter brachiū in homine: quia in eo pili quasi pennę nascuntur. Plini. lib. ij. Elephas tñ sub armis duas scs māmās: nec in pectore sed citra in alis occultas. Hinc hircinus odor ille concipitur: pprie tñ vocatur arilla: a qua fit ala. Cōtra P'risca: qui vult arilla per diminutionē fieri ab ala: et mallā a mala. Ciceronis hec sunt verba. Quinētiā ver

ba sepe contrahuntur: non vltis causa sed auritū. Quis autē vester apilla ala factus est nisi fuga litterę vastioz: qui i litterā etiā e marillie et apillia: et yello. et paupillo cōsuetudo elegans latini sermonis euellit. Sed hoc nomen quidā aspirant. Dicit' z afella: vt in sacris litteris. Abfēdit piger manū sub afella. Dgterea ala dicta est equitū turma: qz pedites tegat alarū vice. Mā in equitū ordinibus circū legiones deyttra sinistras tanqz alę autū corpibus locabant. Vir. lib. iij. Mā trepidant alę salufas indagine cingāt. In de dicitur sunt equites alares vel alarij.

Alari' a. um. quod est alę equitū turme. Tñ alarij eqtes. Alatus a. um. ab ala autū: quod habet alas. Allat' vō per duplex ll. appozatus.

Alauda auis: q olim galerita vocabat: quia apicē habet: hoc est plumā elatā in capite ad similitudine gale: ri siue galeę. Bar. appellat galericū: z a grecis cozpdalus dicitur. Postea gallico vocabulo Alauda vocata est quedā legio apud Romanos. Galli em hoc nomine vocant galeā. Unde milites qui galeis vtūtur dicitur sunt alaudę. Scribit Plinius libro. ij. alaudā auticulā appellatā quondā galeritā gallico vocabulo etiā legioni nomen dedisse. Ideoqz cesar cū ex gallis legione conscriberet: alaudā appellauit. De qua legione L'ice. ad Briticū sic scribit. Antonius cū legione alaudarū ad urbē pergere: pecunias municipis impare. Militaria em vocabula traducta sunt ab ipsis rebus que ita nominant. pprie: quarū rez in acie struēda sui cuiusqz vocabuli imagines ostēdunt.

Alabarches: latine salis prefectus: vt est apud Josephū in vltimo antiquitatis libro. Et fuit apud egyptios z iudeos honoris appellatio.

Alabande Ionie ciuitas Apollonio rhetore nobilitata. Hinc alabandes et alabandicus: que sic ab inuicem differunt: qz alabandicus siue alabandiacus nomen est possessiuū. Unde alabandiacos libellus pro barbaris et ineptis greci capiunt. Alabandes ciues oppidi dicuntur. Unde carbūculos prefectos alabandes quasi municipes appellant impolitos atqz rudes alabandicos.

Alabastrū genus marmoris perlucidi et coloribus distincti: ex quo fiebat vasa vnguentaria. Bar. Quot cosmī redolēt alabastra focoz deoz. Dicit' et alabastrus: qm Pl. scribit seruadis vnguentis maxime idoneū nasci circa thebas: egyptias et Damascū syrie: qz pisci romani: sicut aliq magnates nūc romę prestan do p fenestras lumine vtēbant. S'it' alabastrer dicit'. Ci. lib. ij. Acad. Quib' etiā alabastrer plen' vnguentū putrescere videtur. Et lapis alabastrites penul. pd. Plini. lib. xxxvj. Hunc aliqui lapidē alabastriten vocant: quem cauant ad vasa vnguentaria. Hunc lapidē etiā vocant onycen. Sunt etiā mirothetia et narthetia vnguentoz loculamēta: sed (vt puto) tales dicitōes improprie capiunt a latinis: græca em lingua manifesta est oti ασηρει και λαμβαρω in numero plurali τα αλαβαστρα pprie pirides vnguentoz et vntionū sine ansulis. Calimachus tñ in hymnū palladis in genere mas. posuit: itaqz ab odoribus potius qz odores a lapide dicuntur.

Alabia græce αλαβια latine innocentia dicitur. Sed est dictio in greco et in latino corrupta. Græce enim scribi debet: αβλαβεια οτι βλαβη κοκουρια εστι απο του βλαπτειν. Et ideo latine debet dici alaba penultima pducta: quoniam ei dipthēgus mutatur in g longum: vt κυθηρια citherea πηρη λοπεια penelopea.

Alacer et alacris penul. cor. dicitur is qui ingentis est sensus: hoc est: qui viget sensibus vniuersis: vt inquit Afcō. quod est indicū erecti animi atqz sublimis: et cui sensus qis in suo loco degit sicut e contrario. L'ay

